Verordening Wmo & Jeugdhulp

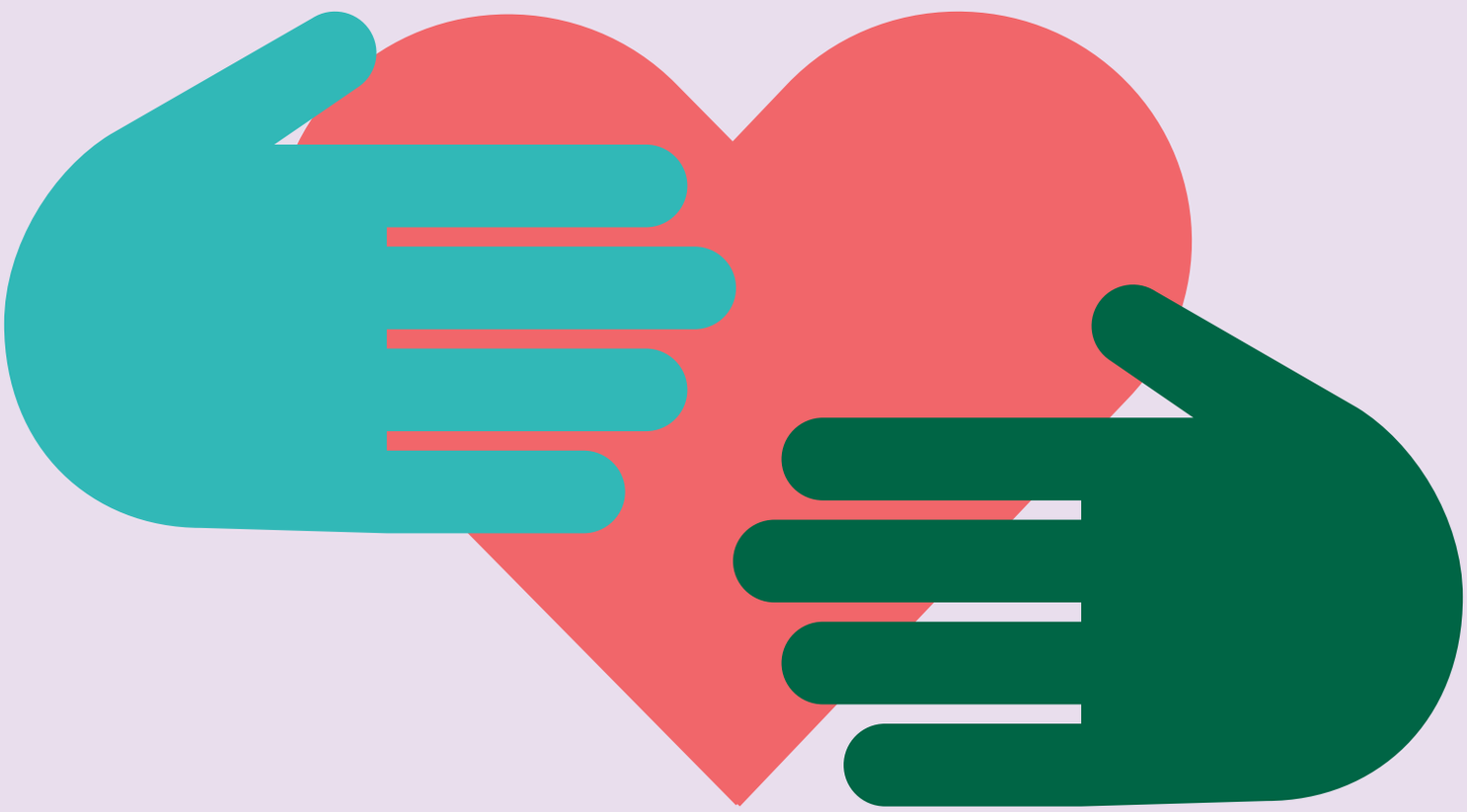

gemeente Stichtse Vecht

Stappenplan melding en aanvraag Wmo

Zie ook sheet 3

6 weken

MELDING (inwoner kan)

- persoonlijk plan indienen
- gebruik maken van clientondersteuning

SPOEDPROCEDURE:
Noodzakelijke hulp wordt tijdelijk ingezet

ONDERZOEK

- gesprek
- (medisch) advies

ONDERDELEN VAN HET ONDERZOEK

- situatieschets
- persoonskenmerken en behoeften
- passende oplossingen
- bijdrage in de kosten
- conclusie

KEUZEMOMENT

de inwoner kan altijd een aanvraag doen

▶ **GEEN AANVRAAG INDIENEN**

- bijvoorbeeld door eigen oplossing
- de procedure stopt hier

▶ **AANVRAAG INDIENEN**

2 weken

BEOORDELEN AANVRAAG

BESLUIT EN BESCHIKKING

▶ **AFWIJZING**

▶ **TOEKENNING**

Niet eens met het besluit? Mogelijkheid tot bezwaar en beroep.

Stappenplan aanvraag Jeugdhulp

Zie ook sheet 3

8 weken

AANVRAAG

- clientondersteuning
- familieplan

SPOEDPROCEDURE:
tijdelijke maatwerkvoorziening direct verstrekken

ONDERZOEK

- (keukentafel) gesprek
- (medisch) advies

ONDERDELEN VAN HET ONDERZOEK

- situatieschets
- persoonskenmerken en behoeften
- passende oplossingen
- bijdrage in de kosten
- conclusie

BEOORDELEN AANVRAAG

BESCHIKKING

- **AFWIJZING** — Niet eens met het besluit? Mogelijkheid tot bezwaar en beroep.
- **TOEKENNING**

Stappen in het Wmo en Jeugdhulp onderzoek

1. De medewerker* stelt eerst vast wat de hulpvraag van de inwoner is.

**De medewerker is een medewerker van TIM Stichtse Vecht of het Wmo loket.*

2. De medewerker stelt hierna samen met de inwoner vast welke problemen, beperkingen en belemmeringen er precies zijn.

3. De medewerker bepaalt welke hulp nodig is en hoe veel, hoe lang en in welke vorm.

4. De medewerker onderzoekt wat de inwoner zelf kan doen om het probleem op te lossen (eigen kracht), eventueel met behulp van algemene voorzieningen, met algemeen gebruikelijke voorzieningen, met collectieve voorzieningen, met hulp van huisgenoten en anderen uit het sociale netwerk of van andere organisaties, gebruikelijke hulp (Wmo) of met andere voorzieningen.

5. De medewerker bepaalt welke (aanvullende) hulp nodig is om het probleem op te lossen (dit is een maatwerkvoorziening).

Voorwaarden en weigeringsgronden Pgb in de Wmo en Jeugdhulp

Als de noodzaak van een maatwerkvoorziening door de gemeente is vastgesteld kan de inwoner kiezen of hij de hulp in natura wil ontvangen, of via een persoonsgebonden budget (Pgb). Om een persoonsgebonden budget (Pgb) te kunnen krijgen, zijn er een aantal voorwaarden waaraan voldaan moet worden, zoals:

1. inwoner is voldoende in staat de Pgb-taken uit te voeren (bekwaamheid).

2. inwoner motiveert dat hij/zij een Pgb wil (motivatie) en bij jeugdhulp geeft de inwoner ook aan waarom de hulp in natura niet voldoet.

3. De in te kopen voorziening voldoet aan de kwaliteitseisen (kwaliteit).

Algemeen gebruikelijke voorziening

De gemeente hoeft geen voorziening te verstrekken wanneer het probleem van de inwoner opgelost kan worden met een ‘algemeen gebruikelijke voorziening’. Van een algemeen gebruikelijke voorziening is sprake als de voorziening:

Niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking.

Daadwerkelijk beschikbaar is.

Een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner tot zelfredzaamheid of participatie in staat is.

Financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau en de voorziening gangbaar is onder de bevolking. Hierbij kan uitgegaan worden van een tweedehands voorziening.

Hoogte persoonsgebonden budget (Pgb)

Het is aan de gemeente om de hoogte van een pgb te bepalen voor jeugdhulp of een Wmo-voorziening. Hierbij geldt als voorwaarde dat het Pgb toereikend moet zijn om de zorg en ondersteuning in te kopen. Wanneer is het tarief toereikend?

Pgb afleiden van tarief in natura

Het Pgb wordt vastgesteld op het bedrag wat de gemeente ook kwijt zou zijn bij een verstrekking in natura. Voorwaarde is wel dat de budgethouder de voorziening daarmee in elk geval bij een aanbieder kan inkopen.

De hoogte van het pgb is verder afhankelijk van het type hulpverlener. De gemeente maakt hierbij onderscheid tussen professionele hulp en hulp door het sociaal netwerk.

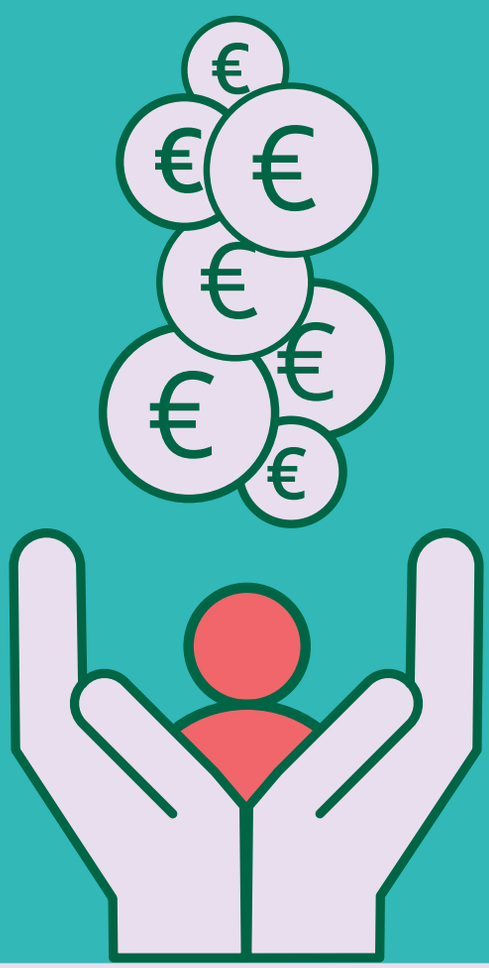

Vervoer in het sociaal domein (Wmo en Jeugdhulp)

Leerlingenvervoer
Vervoer voor kinderen en jongeren die niet zelfstandig naar school kunnen of zijn aangewezen op ander vervoer dan openbaar vervoer.

Zorgverzekeringswet (Zvw)
Aanvragen bij zorgverzekeraar. Inwoner heeft recht op zittend ziekenvervoer bij:
- Nierdialyses;
- Chemotherapie/radiotherapie;
- Permanente rolstoelafhankelijkheid;
- Een zodanig beperkt gezichtsvermogen dat zonder begeleiding verplaatsen niet mogelijk is.

Wet langdurige zorg (Wlz)
Inwoners die onder de Wlz vallen kunnen onder bepaalde voorwaarden gebruik maken van Wlz vervoer, soms kunnen deze inwoners gebruik maken van het collectieve vervoer van de gemeente.

Jeugdwet
Als de jeugdige niet in staat is om van en naar de locatie te komen waar de jeugdhulp wordt gegeven in verband met:
- Medische noodzaak of;
- Gebrek aan zefredzaamheid.

Wmo 2015
Inwoner in staat stellen tot ‘aanvaardbare maatschappelijke participatie’:
- Op gelijke voet met anderen in redelijke mate mensen ontmoeten;
- Contacten onderhouden;
- Boodschappen doen;
- Aan maatschappelijke activiteiten deelnemen.

De gemeente kan grenzen stellen aan het maximale aantal kilometers dat een inwoner met de regiotaxi mag reizen.

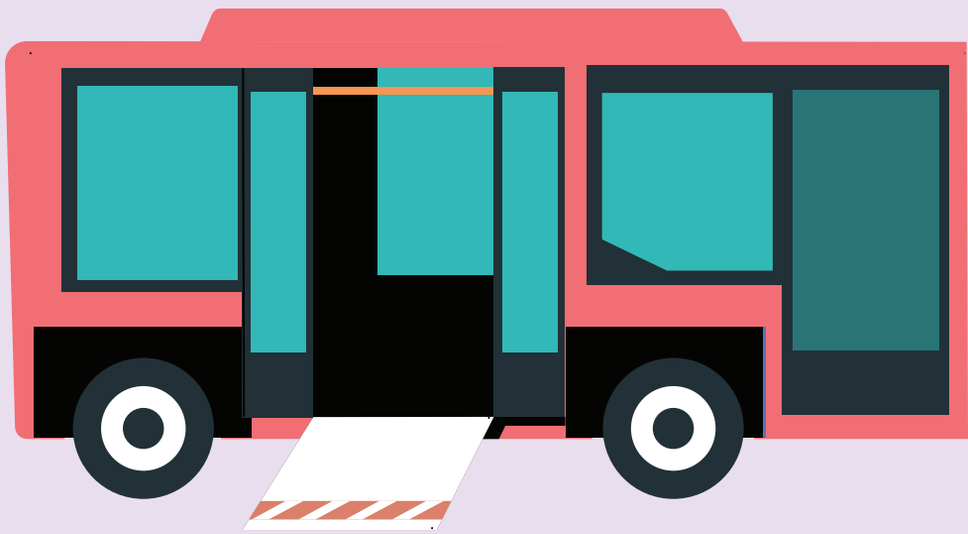

Jeugdhulp en eigen kracht

Bij het onderzoek naar de vraag of jeugdhulp nodig is, moet de gemeente onder meer onderzoeken in hoeverre de jeugdige en/of ouders het probleem op *'eigen kracht'* kunnen oplossen. *'Eigen kracht'* kan verschillende zaken inhouden, zoals:

Het aanspreken van een verzekering.

Inzetten van vrijwilligers of mensen uit het sociale netwerk.

Mogelijkheden van de ouders zelf.

Het volgende kan van ouders zelf worden verwacht:

1. Alle noodzakelijke hulp die een kind nodig heeft.
2. Hulp die substantieel intensiever is dan wat gemiddeld gebruikelijk is bij gezonde kinderen van dezelfde leeftijd.

Onderzoeksvragen die de gemeente hierbij kan stellen zijn:

Is de ouder in staat de noodzakelijke hulp te bieden?

Is de ouder beschikbaar om de noodzakelijke hulp te bieden?

Raakt de ouder niet overbelast door het bieden van de hulp?

Kan de ouder de noodzakelijke hulp zonder vergoeding bieden?
En zo ja, komt de ouder daardoor niet in de problemen?

Als na het beantwoorden van deze vragen blijkt dat ouder(s) de hulp kunnen en willen bieden zonder dat dit tot problemen leidt, is sprake van voldoende eigen kracht.